

Reformacija poglavlja LVII. prihvaćena je 13. studenoga g. 1403. (U zbirci reformacija naznačen je samo datum mjeseca.)

Reformacija poglavlja LVIII. prihvaćena je 17. prosinca g. 1403. (Wenzel p. 401. pogrešno datira 13. studenoga 1403.)

Reformacija poglavlja LIX. prihvaćena je 17. prosinca g. 1403. (Wenzel p. 402. pogrešno datira 13. studenoga g. 1403.)

Reformacija poglavlja LX. prihvaćena je 1. svibnja g. 1404. (Wenzel p. 383. pogrešno datira 13. studenoga g. 1403.)

Reformacija poglavlja LXI. prihvaćena je 10. (11.) srpnja g. 1404. (Wenzel p. 374. pogrešno datira 10. lipnja 1403., a tako isto Hanel p. 61. pogrešno g. 1403.)

U glavnim smo crtama označili, kako se razvijala zakonodavna djelatnost u Korčuli. Zadaća bi pravnog historika bila da pobliže analizira taj zakonodavni razvoj i razlike između prve i druge redakcije statuta, da označi, pod kojim se sve utjecajima razvijao taj zakonodavni rad, i da prouči odnos korčulanskog statuta prema ostalim dalmatinskim i njihovo eventualno međusobno utjecanje i zajedničke izvore. Ja se u to ne mogu upuštati, ali ću ipak iznijeti ono, što su dosad pravni historici rekli o tom.

Premda Wenzelu nije bila poznata starija redakcija korčulanskog statuta iz g. 1265., ipak on na temelju kasnije redakcije, iako nagomilane mnogim izmjenama i dodacima, dolazi do zaključka, da su korčulanski, lastovski i mljetski statut izrađeni očito na istom temelju te imaju zajedničko vrelo. Iako je korčulanski statut, veli on, napisan prvobitno g. 1214., a mljetski i lastovski u XIV. vijeku, ipak su pravni običaji i uredbe postojale i prije, nego što su zapisane u statutu. Ove odredbe najstarije zajedničke osnove južno-dalmatinskih statuta tiču se, veli on dalje, poglavito raznih prekršaja i njihovih kazna, obiteljskih prilika, sigurnosti posjeda nepokretnina putem javnih isprava i najjednostavnijih ekonomskih prilika tadašnjeg pučkog života, ali odredbe ovih posljednjih prilagođuju se lokalnim okolnostima. Naročito u odredbama iz kriminalnog prava nalazi Wenzel veliku sličnost između tih triju statuta. On stoji na stanovištu, da su u svakom zakonodavnom sistemu najstarije odredbe iz toga pravnog područja, pa dakle da su i u korčulanskom statutu bile ona ishodna točka pri popisivanju pisanog prava; baš radi velike sličnosti kaznenih odredaba u tim statutima, tvrdi on sa čvrstim uvjerenjem, da su oni izrasli iz jednog zajedničkog korijena. Pravni se život na